

עמ"ת 24855-01-26 - עבד חטיב נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 24855-01-26

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: עבד חטיב
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד מיום 23.12.2025 במ"ת
26769-04-25 שניתנה על-ידי כבוד השופט ע'
דרויאן-גמליאל
תאריך הישיבה: כ"ד טבת תשפ"ו (13 ינואר 2026)
בשם העורר: עו"ד חנא בולוס, עו"ד יעקוב בולוס
בשם המשיבה: עו"ד אור גבאי

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 23.12.2025 (מ"ת 26769-04-25, השופט ע' דרויאן-גמליאל). בית המשפט המחוזי דחה בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

2. העורר הוא אחד מנאשמים רבים שנגדם הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי ביום 10.4.2025 בגין עבירות במסגרת ארגון הפשיעה שבראשו עומד לטיף אבו לטיף (תפ"ח 26694-04-25). מבלי לפרט את כלל עובדות כתב האישום, באופן ספציפי לעורר מיוחסות עבירות בגדרם של שניים מהאישומים (אישומים 9 ו-10) הנוגעים לגביית דמי חסות ולסחיטה בנוגע למכרז לביצוע עבודות עפר וסלילה. בגין אישומים אלה יוחסו לעורר עבירות של סחיטה בכוח לפי סעיף 427(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וסחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא וסיפא לחוק זה, הכול בנסיבותיו של סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003.

3. העורר נעצר ביום 26.2.2025 ומעצרו הוארך מעת לעת. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו. מבלי לפרט יצוין כי בית המשפט המחוזי נענה לבקשות להזמין תסקיר של שירות המבחן בעניינו של העורר, לרבות תסקיר משלים. התסקירים שהוגשו ביום 4.9.2025 ויום 17.9.2025 נמנעו מלהמליץ על העברתו של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני או לחלופת מעצר.

4. בהמשך לכך, ביום 21.9.2025 בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. העורר הגיש ערר לבית משפט זה על החלטתו של בית המשפט המחוזי, אך משך אותו ביום 29.9.2025 בהמלצת בית המשפט, תוך שמירת טענות להמשך (עמ"ת 59681-09-25, השופט ע' גרוסקופף).

5. כאמור, מקורו של הערר הנוכחי בבקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, שהוגשה ביום 7.12.2025. בעיקרו של דבר, הבקשה התמקדה בכך שיוזמן תסקיר משלים נוסף בעניינו של העורר, על רקע חלוף הזמן הנטען מאז מתן ההחלטה. כאמור בפתח הדברים בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה בקבעו שלא חלף פרק זמן משמעותי מאז החלטת המעצר. עוד נדחתה טענתו של העורר לכך שנכונותו הנוכחית לשתף פעולה עם שירות המבחן, לאחר שתסקירי המעצר בעניינו לא היו חיוביים, מצדיקה כשלעצמה הזמנת תסקיר נוסף.

6. בערר דן ממוקד העורר את טענותיו בכך שיש להזמין בעניינו תסקיר נוסף. לשיטתו של העורר, יש לייחס את העמדה השלילית של שירות המבחן בעניינו לכך שהוא הכחיש את המיוחס לו וחשש מלדבר באופן פתוח עם שירות המבחן. לכן העורר טוען כי יש לאפשר לו כעת להיבחן על-ידי שירות המבחן פעם נוספת שבה הוא ישתף עמו פעולה.

7. הדיון בערר התקיים בפני ביום 13.1.2026. בא-כוח העורר חזר במהלך הדיון על עיקרי טענותיו והטעים כי בקשתו היא מדודה ומוגבלת לקבלת הזדמנות נוספת להציג את עניינו של העורר בפני שירות המבחן. מנגד, עמדת המדינה הייתה כי דין הערר להידחות. המדינה הצביעה בדיון על המסוכנות הטבועה בעבירות המיוחסות לעורר וסברה כי ממילא העמדה השלילית של שירות המבחן ביחס אליו אינה נעוצה אך בהכחשת המיוחס לו. עוד נטען כי אין הצדקה לעיון חוזר נוכח הזמן הקצר יחסית שחלף מאז הוחלט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הערר להידחות. לא ניתן להקל ראש ברמת המסוכנות העולה מכתב האישום, גם ביחס לעורר. כמו כן, מקובלת עלי עמדת המדינה כי לא חלף די זמן המצדיק עיון חוזר בהחלטת המעצר, שניתנה, בין השאר, לאחר שהוגשו תסקיר ותסקיר משלים

מטעם שירות המבחן בעניינו של העורר.

9. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ו (21 ינואר 2026).

דפנה ברק-ארז
שופטת